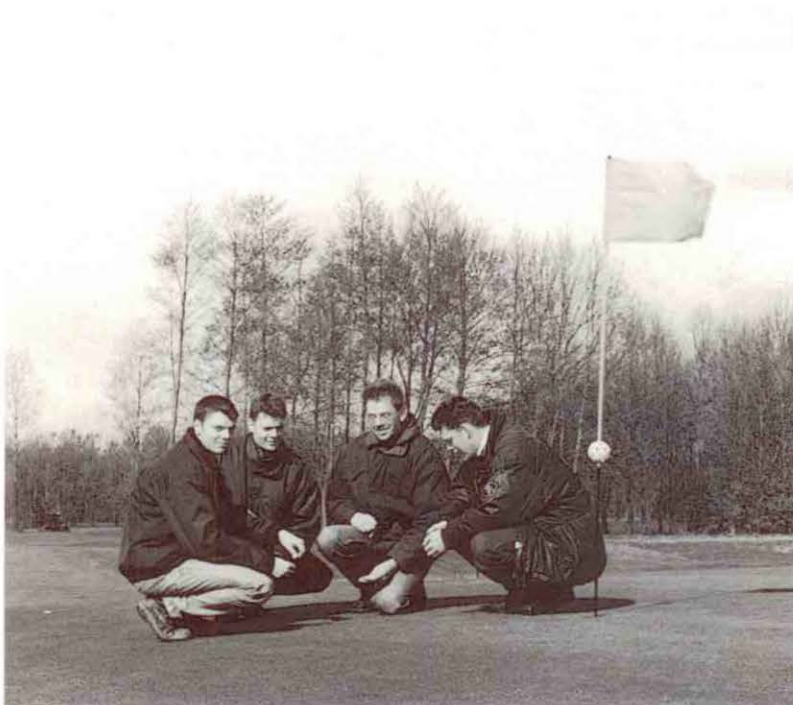

Leo den Dulk

Greenkeepersfamilie Metselaar Het mooiste vak!

Helemaal ongebruikelijk in de golfwereld is het niet, dat verschillende leden van één familie het vak van greenkeeper beoefenen. Dat zal er ongetwijfeld mee te maken hebben, dat zoons in een gezin waar de vader greenkeeper is van nabij meemaken hoe aantrekkelijk dat vak is. Maar drie zoons uit een gezin, dat moet toch redelijk uniek zijn!

Anton, Eric en Bram Metselaar groeiden op in de groene omgeving waar hun vader Ton werkte. Eerst was dat het terrein van de AMRO Bank vacantie-oorden in Nunspeet, waar Ton, nu 50, werkzaam was als beheerder. Het 60 ha. grote terrein werd op een bepaald moment omgevormd tot golfterrein, waar hij ook emplooi vond. Later ging hij werken in Zoetermeer, om tenslotte terecht te komen bij zijn huidige werkgever, Golfclub Vegilinbosschen in Legemeer bij Sint Nicolaasga, waar hij als head greenkeeper fungeert.

Alle vier Apeldoorn

Het was niet zo vreemd, dat de zoons Metselaar alle drie de bosbouwschool in Apeldoorn bezochten. Maar, zoals Anton (28) zegt, "In een toekomst als boswachter zagen we geen van allen heil. Dat werk kenden we, en we wisten dat daar

voor ons niet genoeg in te bereiken was". Hij ging cultuurtechniek doen aan de MBCS in Arnhem (nu: Larenstein, Velp). Vervolgens werkte hij 1,5 jaar, werd uitgeloot voor de dienstplicht en besloot de tuinbouwschool in Frederiksoord te doen. Na stages bij de Grontmij en Oranjewoud en 3 maanden als hovenier in Vancouver (Canada) kwam hij via loonwerker Beuker bij Golfclub Zeewolde terecht – toen nog een 18-holes baan. Daar heeft hij sinds 3 jaar een vast contract als greenkeeper.

Anton's tweelingbroer Eric was uiteraard de klos voor de dienstplicht. Daarvoor had hij de bosbouw- en de tuinbouwschool doorlopen. Na zijn dienstitijd werkte hij 2 jaar in het bos en de polder, maar dat beviel hem niet zo: "Je zit in de zomer stil, daarom ging ik bij een hovenier werken. Nadeel: daar zitten ze in de winter

weer stil!" Na twee leerzame jaren bij Golf Course Maintenance kwam hij als greenkeeper terecht bij de Nunspeetse Golf & Country Club, waar hij vorig jaar assistent head greenkeeper werd.

Bram (25) volgde zijn opleidingen en werkte bij zijn vader in Nunspeet en Zoetermeer. Ook in St.Nicolaasga werkte hij nog een half jaar, maar toen moest ook hij eraan geloven: Hare Majesteit riep, "dankzij Anton die zo nodig uitgeloot moest worden", grijnst hij. Het geluk wilde echter, dat hij vlak voor zijn onvrijwillige periode in 's lands wapenrok benaderd werd door degene die bezig was met de oprichting van Golfclub Heidemeer in Heerenveen, of hij als head greenkeeper in dienst wilde komen. Daar werkt hij nu al weer 4 jaar. Het beheer van de 9-holes baan doet hij samen met 2 part-time krachten.

Verschillen

Eric: "We zitten natuurlijk wel alle vier op heel verschillende banen. Nunspeet is één van de grotere bosbanen, met 27 holes op 90 ha. en veel bedrijfsleden. Zeewolde heeft sinds 2 jaar een 27-holes baan, onlangs uitgebreid met een 9-holes compact course. De eerste fase werd 3 jaar geleden voltooid, en in de afgelopen twee jaar is de baan verder uitgebreid", zegt Anton. "We hebben nu een oppervlakte van 127 ha. en zijn gegroeid van 1000 naar 1250 leden". Naast head greenkeeper Jan de Weert werken er 6 vaste krachten. In de zomer komen daar nog 3-4 man bij, zodat het totaal op 10-11 man komt.

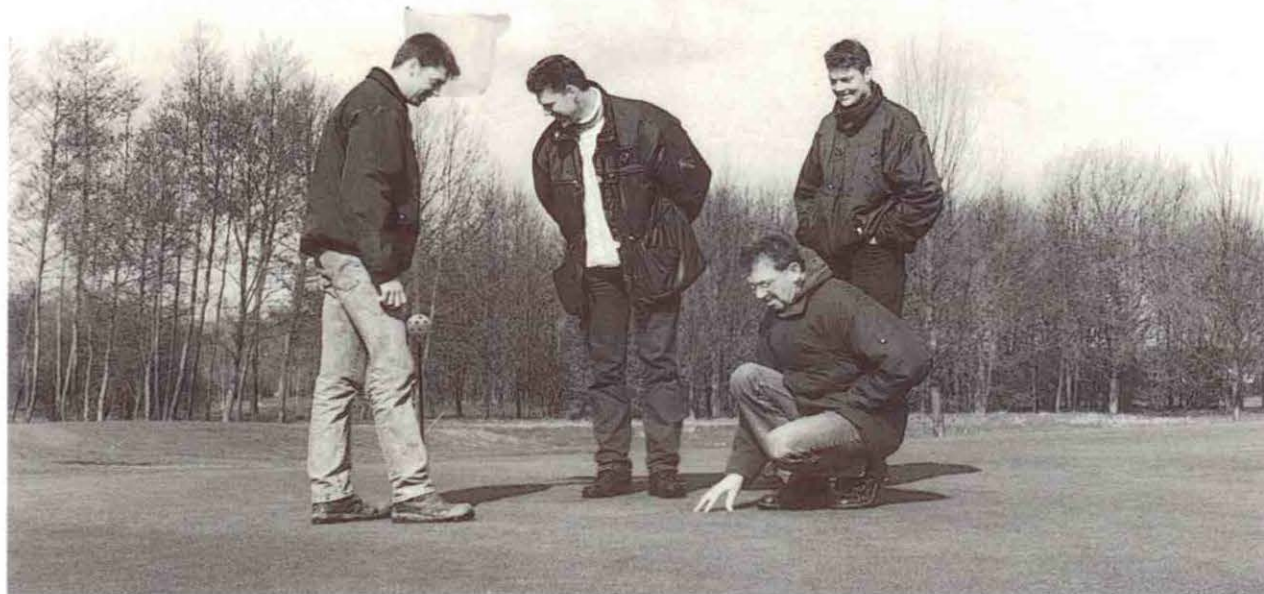
Ton geeft in St.Nicolaasga – praktische afkorting 'Sint Niek' – leiding aan 4 vaste krachten en 6 losse hulpen. De 63 ha. oppervlakte van de baan bestaat uit 3 ha. water, 20 ha. bos, 20 rough en 20 green. "Wat de rough aangaat", zegt Ton, "maaien we ongeveer de helft regelmatig en de rest naar behoefte. We proberen door een gericht beheer de natuurwaarden van het terrein te optimaliseren". Ton heeft die interesse niet van vandaag op gisteren: In zijn jongensjaren was hij een actief lid van

de NJN (de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie), waarvan velen later in de groene vakken terecht kwamen – Ton, net als zijn zoons, ook via de opleiding in Apeldoorn. "Als je een consequent verarmings-beheer voert, krijg je vanzelf een grote natuurlijke diversiteit op het terrein. En je kunt allerlei aspecten uitdiepen. De laatste tijd ben ik bijvoorbeeld meer gaan letten op de grasvlinders, een verwaarloosd en

"Belangrijk onderhoud doe ik zelf", zegt Bram, "als je een baan netjes wilt houden kom je vaak aan andere dingen niet toe. We huren daarom een loonwerker in voor het onderhoud van de rough, en de baas doet de fairways".

"In Nunspeet werken we in twee ploegen", reageert Eric. "Iedereen moet alle werkzaamheden kunnen doen, maar natuurlijk heeft iedereen zijn specialisaties".

heel goed terecht komen, bij kinderboerderijen en zo... Een Acadiënerrijdend houden kun je ook gerust een hobby noemen, maar wat dat betreft ben ik een herintreder". Bram is wat dat betreft de echte liefhebber. "Ik ga veel fietsen, meestal op de weg, soms gaat de fiets achterop de Eend. Dat is een originele mintgroene - misschien wel de enige in Nederland - van september 1980, en ik ben al 5 jaar bezig met opknappen", vertelt

vrijwel onbekend onderwerp". Bram vult aan: "Dat zijn dingen die mij ook interesseren. Je ziet een hoop onverwachte dingen gebeuren. We hebben in Heerenveen op sommige delen van de rough spontaan de heide teruggekregen, die daar heel lang geleden van nature voorkwam. Om de spelers op de kwetsbare gedeelten te attenderen en die natuurlijke ontwikkelingen te beschermen, maken we veel gebruik van blauwe paaltjes om free drop-zones aan te geven". Ton: "Je kunt ook leuke dingen bereiken, met een aantrekkelijke begroeiing, door overhoeken met natuurlijke zaadmengsels in te zaaien".

Geiten en eenden

Je vraagt je af, of mensen die zo intensief met hun vak bezig zijn als de Metselaars nog tijd hebben voor hobbies. En daar merken we dan iets van een generatieverschil: "Ik heb alleen mijn werk", beweert Ton stellig, "net als destijds Klaas Swart, de man waar ik het meest van heb geleerd". Om even later toch aan te vullen: "We hebben ook geiten. Twee houden we de winter over, die worden gedekt en dan fokken we de geitjes op totdat ze verkocht moeten worden – anders heb je zo een hele stal vol en moet je gaan bedenken hoe die hun geld opbrengen. De handelaar houdt vol dat ze altijd

hij met enige terechte trots. Eric is een hartstochtelijk mountainbiker: "Veel veldtochten in de omgeving van Nunspeet, op woensdag met de club, en in het weekend elders. Toch gauw zo'n 2 tot 3 keer in de week". Bram rijdt wel eens met hem mee. Hij rijdt ook grotere tochten, zoals de Elfsteden(fiets)tocht. Anton houdt het op gemechaniseerde verplaatsing. Met zijn Suzuki Samurai 4WD is hij regelmatig te vinden op zanddepots, "en de weinige andere plekken waar je nog met terreinsport en voertuigbeheersing uit de voeten kunt. Dat wordt helaas steeds moeilijker". Gemeld wordt nog, dat men op

familiebijeenkomsten nog wel eens wil ingrijpen, als ze het met zijn vieren weer alleen maar over het werk hebben. "We zien elkaar ook op reünies van de Apeldoornse Bosbouwschool en op greenkeepersbijeenkomsten,

... dus we kunnen ons thuis redelijk beheersen", verzekert Ton. Ze zijn

het er alle vier over eens, dat ze een van de mooiste groene vakken beoefenen. Bram is er heel stellig over: "Als greenkeeper combineer je het beste van bosbouw en tuinbouw". Eric is het daar volmondig mee eens. "Je haalt een belangrijk deel van je voldoening in het werk uit de waardering van de golfers", voegt Anton eraan toe. Ton beaamt: "Bij ons in Friesland zijn de golfers heel greenkeepervriendelijk!" En dat blijkt aan te geven, waaruit de verschillen bestaan tussen een landelijke club als in St. Nicolaasga en de meer commercieel gerichte clubs waar de zonen Metselaar werken. "Waardering is leuk, maar mensen met haast hebben niet veel aandacht voor je

werk", luidt hun oordeel. Vanzelfsprekend gaan we vervolgens kijken hoe de baan erbij ligt. Het is zowaar even zonnig, en dat laat zien hoe fraai de baan in Zeewolde erbij ligt. Al gauw staan de vier gebogen over plekken in de overigens smetteloze afslagplaatsen waar hun geofende ogen de herstelde dollar-spots opmerken. Hetgeen aanleiding is voor een discussie over schimmelbestrijding. Allen zijn het erover eens, dat Eric daar op zijn bosbaan het meeste last van heeft. Voordat we vertrekken – het is droog! – raapt Ton de eerste emelten van de tee. Het vormt een passende illustratie van de aandacht van de greenkeeper die nooit verslappen mag... ■